

בש"פ 8283/21 - מדינת ישראל נגד עוזיאל מתתיהו

בבית המשפט העליון

בש"פ 8283/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

עוזיאל מתתיהו

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד ורד חלאווה

בשם המשיב:

עו"ד רותם טובול

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 21.12.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 45044-03-21 בבית המשפט המחוזי ירושלים, לפי המוקדם.

2. המשיב מואשם בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים, החזקת סמים שלא צריכה עצמית וגניבה בנסיבות מיוחדות. מדובר בניהול מעבדת סמים בה גידל המשיב עציצי קנבוס במשקל משמעותי. כמו כן מואשם המשיב בגניבת חשמל. עובדות כתב האישום מאומתות בראיות לכאורה.

3. כאשר כתב אישום שהוגש נגד נאשם בגיר מאומת בראיות לכאורה, והנאשם, כדוגמת המשיב דכאן, חוסה בצילה של חזקת המסוכנות, השאלה שיש לשאול ביחס לאפשרות לשחררו בתנאים מגבילים או להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותלי הכלא, היא לא "למה לא?", אלא "למה כן?" (ראו: פ"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך, פסקה 19 והאסמכתאות שם).

4. כמו כן, כלל גדול הוא באישומים הקשורים לסחר בסמים ומאומתים כדבעי בראיות לכאורה, כי הנאשם ייעצר עד תום ההליכים זולת אם מדובר בנאשם צעיר שחלקו בעבירה הוא קטן יחסית ואין לו הרשעות קודמות. בהינתן העובדה שמדובר בהארכת מעצר ראשונה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נקודת האיזון בין זכותו של המשיב לחירות מרבית, בעודו נהנה מחזקת החפות, לבין צרכי ההליך הפליליטרם הוסטה לכיוון שחרורו מהמעצר או לכיוון מציאת חלופה למעצרו מאחורי סורג ובריח. איני מקל ראש בנסיבותיו האישיות של המשיב, שאינן פשוטות, בלשון המעטה, ובתקלות שלכאורה אירעו בהתנהלות משפטו. באשר לכל אלו, שמורה למשיב הזכות לבקש מבית המשפט המחוזי לקיים עיון חוזר במעצרו. המסגרת הנוכחית אינה נועדה לכך.

5. אשר על כן אני מקבל את בקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב כמבוקש על ידה.

ניתנה היום, ה' בטבת התשפ"ב (9.12.2021).

ש ו פ ט